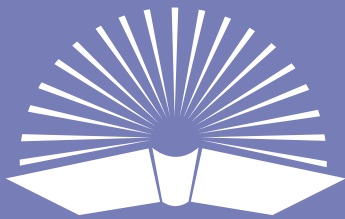




myShliach
מהלקה לדוברי עברית



חברותא

חומר לימוד שבועי



פרשת
תולדות

myshliach.net

השפעה עולמית

מתוך הספר 'תורת השליחות'
ע' 393

"עולמי" – כלל ישראל

שם הכינוס "כינוס השלוחים העולמי" - מבטא בנוסף לענין השליחות אצל השלוחים הפרטיים, משתתפי הכינוס, גם את השליחות הכללית המוטלת על כל יהודי.

שמו של הכינוס הוא "כינוס השלוחים העולמי" (שמוסיפים או שעכ"פ מדגישים את תיבת "עולמי"). המילה "עולמי" מעוררת אודות כל יהודי בתוככי כלל ישראל, ובמיוחד את אלו שהתחנכו לאור שיחותיו ומאמריו של נשיא הדור, שכן "את העולם נתן בליבם".

ידוע שהתורה כללות ופרטות נאמרה. וכשם שזהו בתורה בכלל, כך בעניין השליחות שכללות ופרטות נאמרה.

כללות עניין השליחות היא "תורה ציוה לנו משה, מורשה קהלת יעקב". כל העניינים הכתובים בתורת משה שייכים לכל יהודי ויהודי.

מהעניינים העיקריים שבתורה הוא המובא בחז"ל "אני לא נבראתי אלא לשמש את קוני", שהיהודי מקבל על עצמו למלא את השליחות שלשמה נשלחה נשמתו מלמעלה - "לשמש את קוני", שהיהודי מרגיש כיצד הוא בטל וכיצד שייכים אליו כל ענייני התורה ומצוותיה.

עבודת-שליחות זו "לשמש את קוני" מתבטאת בעבודתו לתקן את העולם ולעשות ממנו דירה לבורא בתחתונים. וההדגשה היא "תחתונים" לשון רבים, שאין הכוונה שהדירה לבורא תיעשה רק מהאדם עצמו, מנכסיו ומבני ביתו וכדומה, אלא המשמעות המלאה של "תחתונים" לשון רבים הוא שהעולם כולו, בכל הפרטים ופרטי הפרטים שבו, נעשים דירה לבורא, בכך שיהודי מתנהג בהתאם להוראות והדרכות התורה, המורה כיצד עושים דירה לבורא בעולם הזה.

במילים פשוטות: הקב"ה קבע שבכל יום ויום שהיהודי חי כנשמה בגוף, מוטלת עליו השליחות לפעול ולנצל את כל כוחות נפשו שנמצאים אצלו ב"מזומן", כדי שהקב"ה ישכון בכל העולם הזה התחתון.

חלק ממשי בפעולות כפינה נידחת

בדוגמת האמור במשמעות הכללית של השליחות, ישנו ענין השליחות בפרטיות ובפרטי פרטיות:

מתוך בני ישראל עצמם ישנם אנשים שנבחרו שבהם ענין השליחות קיים בהדגשה ובגלוי, ועד שישנם כאלו שנבחרו בהשגחה פרטית ומינו אותם בתור שלוחים לקבוצה מבני ישראל, לקבוצה גדולה, ואף לעיר שלימה ולמדינה שלימה. ובוודאי ניתנו לשלוחים

זה.

כוחה של אמרה יהודית

הסבר הדבר:

שליח משוחח עם יהודי שבמקומו בענייני יהדות. כאשר יהודי זה, חוזר על האמרה ששמע מהשליח אל יהודי נוסף, והיהודי השני ליהודי שלישי וכו' תגיע אמרה זו בסופו של דבר גם ליהודי הנמצא בפינה נידחת בעולם, ותשפיע עליו לטוב.

וזאת, לפי שאמרה זו של השליח לקוחה מהתורה או מפירושי התורה, ולכן בסופו של דבר וודאי שתפעל פעולתה. ובהתאם למקור שממנו אמרה זו לקוחה. הקב"ה בעצמו, שהוא המקור הראשון לאמרה זו.

ולמרות שאמרה זו נאמרה לאחר-מכן על-ידי התנאים ואמוראים וגדולי ישראל שבכל דור ודור. ועד שהדבר חזר ונשנה על-ידי מלמד דרדקי של בן חמש למקרא שחוזר זאת בפני הילד הקטן, ואחר כך הילד הקטן בעצמו חוזר על אמרה זו, עם זאת, כיוון שהמדובר באמרה הנאמרת על-ידי ילד יהודי שהוא "חלק אלוקה ממעל ממש", מובן כיצד אמרה זו פועלת פעולתה בכל התוקף.

למרות שלכאורה זהו גוזמא גדולה לומר שכאשר איש או אישה, ילד או ילדה באים בשליחות למקום כלשהו, ובאמצעות חזרת אמרה תורנית-יהודית זו במקום זה יכריעו את העולם ומביאים תשועה והצלה לכל העולם כולו, אך לאור ההסבר הפשוט שבזה, מובן הדבר גם בשכל הפשוט של אינם-יהודים, ובוודאי בשכלו של "עם חכם ונבון".

על פי זה מובן כיצד לשליח זה יש חלק

אלו הכוחות הנדרשים לביצוע שליחותם בשלימות.

ושליחותם העיקרית מתבטאת בכך שעליהם לעזור את היהודים עמהם הם נפגשים, שיהודים אלו יזכרו על השליחות המוטלת עליהם, ולעזור את הכוחות שניתנו להם למלא את שליחותם.

ואם כי על השלוחים להתחיל בשליחות זו מהם עצמם ומבני ביתם, אך בהמשך עליהם לפעול על היהודים סביבם. כמאמר חז"ל "מי שיש לו מנה רוצה מאתיים וכו'", ולהוסיף בכל זה יותר ויותר.

ובשליחות זו של השלוחים ישנו עניין "עולמי" בפרטיות, כאמור לעיל שכינוס השלוחים נקרא "כינוס עולמי":

התחלת עבודת השליח הנה אמנם ב"קשוט עצמך תחילה", אך לאחר מכן צריך השליח לחשוב אודות העולם כולו; ובמיוחד כאשר מתאספים ב"כינוס" ומודיעים שזהו "כינוס עולמי" המקיף וכולל את העולם כולו.

והכוונה ב"כינוס שלוחים עולמי" אינה רק ששליח זה הנו אכן חלק מהעולם, אך יש לו שייכות רק לחלק מסוים בעולם - אלא הכוונה היא שבכך שהשליח הנו חלק מהעולם הרי שיש לו שייכות לעולם כולו.

ושייכות זו של השליח לעולם כולו אינה רק בגלל שיש לו חלק וזכות בכך שהעולם נעשה דירה לבורא, אלא שלכל שליח יש חלק ממש והשתתפות בפעולות היהדות הנעשות בפינה נידחת ורחוקה בעולם, במקום שהשליח לא היה בו מעולם, ולא היה לו כל קשר של התכתבות וכדומה עם מקום

כל כוחותיו, שיהיה מסור עוד יותר למשלח ולרצונו; ובנוגע לעיקר שליחותו - לכנס את כל היהודים שנמצאים במקומו ולגלות בהם כיצד הם שלוחי הקב"ה על-ידי הפצת התורה והמצוות והפצת המעיינות חוצה. כתוצאה מעבודה זו פועל השליח שכל פרטי העולם בחלקו בעולם מתכנסים לנקודה אחת - לכבודו של הקב"ה, דירה לו יתברך בתחתונים.

כאשר כל שליח פועל במקום שליחותו את משמעות "כינוס השלוחים העולמי", מצטרפים יחד כל השלוחים וכל פעולותיהם, שהם נעשים כביכול לשליח אחד, ו"שליח" זה מצרף אליו "יו"ד", הקב"ה כביכול, כשהוא עומד בביטול מוחלט לה', ונעשה שלוחו של אדם העליון כמותו ממש. וכשבביטול זה חוזר בכל עשר כוחותיו. שעובד את עבודתו בשלימות כל כוחותיו - מצטרפים עשר הכוחות ל'שליח' ונעשה "משיח", גילוי היחידה הכללית.

השפעה על העולם כולו

החידוש ב"כינוס השלוחים העולמי" - ובמילא גם בנחיצות הנדרשת לסייעתא דשמיא בכך, והשתתפות וההשתדלות ועבודת האדם - מובנת גם משם הכינוס, שבנוסף על משמעותו הפשוטה שזהו כינוס השלוחים מכל העולם, הריהו כולל בתוכו גם מובן עמוק יותר:

"עולמי" מובנו שזהו כינוס בהיקף ובמשמעות עולמית. כלומר שהכינוס, ובעיקר - עבודת השליחות של השלוחים משתתפי הכינוס - צריכה להיות מתוך השפעה על העולם כולו.

בפעלה הנעשית בפינה נידחת שבעולם, שכן כשאמרה זו תגיע לאזני היהודי שנמצא בפינה הנידחת - ישאלו מי המקור לאמרה זו? ומקורה של האמרה הוא השליח הכלולה באמרה שהגיעה עתה ליהודי הנמצא בפינה הנידחת. ולפיכך יש לשליח זה חלק ממשי (בגשמיות ובחומריות) בהפצת היהדות במקום זה, ובעשיית פינה נידחת זו לדירה לבורא יתברך.

מובן עוד, שכיוון שפינה נידחת זו נעשית דירה לבורא, הרי לא שייך בכך התחלקות אמיתית. שכן "העצם כשאתה תופס מקצתו אתה תופס בכולו". מובן אם-כן כיצד השליח שאמר את האמרה יש לו חלק בדירה שנעשתה באמצעות אמרה זו בפינה הנידחת, וכל זאת - למרות שכשאמר זאת בפעם הראשונה, לא ידע כלל ואף לא שיער שהאמרה שלו תגיע בסופו של דבר למקום רחוק זה.

עולם קטן וגדול

התאספות השלוחים בפני עצמם בכינוס השלוחים, זהו דבר גדול ביותר מצד עצמו. אך אין זו כוונת ומטרת "כינוס השלוחים העולמי". עיקר מטרת הכינוס - שכל שליח יחזור למקום שליחותו בעולם עם הכוחות שקיבל מהכינוס העולמי, יחד עם דרישת שלום אותה הוא מביא למקומו בבואו מכינוס שבו השתתפו שלוחים מכל העולם; לחזק עוד יותר את קיום שליחותו, ועד באין ערוך ממה שהיה קודם לכן.

ועד שהשליח יפעל במקום שליחותו את משמעות "כינוס השלוחים העולמי": בנוגע לעצמו, "עולם קטן זה האדם" - לכנס את

הסבר הדבר:

השליחות הכללית שהקב"ה הטיל על כל יהודי היא לעשות לו דירה בתחתונים, בכך שהיהודי משמש את קונו בקיום התורה ומצוותיה. והוא גם משפיע ומפיץ תורה ומצוות לזולת. ובנוסף לכך היהודי מגלה אלוקות בחלקו בעולם. ועד בכל מקום שידו מגעת, לגלות ולהשתמש בענייני העולם למטרת בריאתם - "לכבודו" של הקב"ה. והכוונה בכך היא שתיעשה דירה לבורא בתחתונים, 'תחתונים' לשון רבים. בכל הפרטים ופרטי הפרטים שבעולם.

ברם, היות ועל פי טבע קשה הדבר ביותר (וייתכן שכלל אין זה אפשרי) שאדם יחיד ילך וישפיע על אנשים רבים. ובפרט במקומות רבים בעולם, ועל אחת כמה וכמה שאין הדבר אפשרי להשפיע על כל האנשים שבכל העולם - חילק הקב"ה את עבודת עשיית הדירה בתחתונים בין יהודים רבים, יהודים הפזורים בכל העולם, כך שכל יהודי פועל בעבודתו במקומו, ומפיץ יהדות בקרב היהודים הנמצאים במקום זה.

יתירה מזו: הקב"ה הטביע בטבע האדם ש"שחברא חברא אית ל"י וחברא דחברך חברא אית ל"י", וכן הלאה עד סוף העולם. וכפי שהוא מצד ה"מקבל" הרי זה גם מצד ה"משפיע", השליח, שבכוחו לעשות שליח נוסף, ו"שליח עושה שליח" עד עולם.

בנוסף על השליחות הכללית המוטלת על כל יהודי, הנה בקרב בני ישראל עצמם ישנם אנשים שזכו ונבחרו במיוחד שכל עסקם להיות בגלוי שלוחים. שלוחים אלו נשלחו למקומות שונים בעולם. להשלים במקומות

אלו את כוונת ורצון המשלח לפעול בהפצת התורה והיהדות, ולגלות כיצד כל היהודים הנם שלוחי הקב"ה, בכך שמדברים ומשפיעים על היהודים שבמקומותיהם (ובפרט באמצעות דברים היוצאים מהלב, והוראת דוגמה חיה).

מובן אפוא, שלמרות שכל יהודי וכל שליח נמצא במקום מסויים ומוגדר ופועל בעבודתו במקום זה, הרי מצד העובדה ש"חברך חברא אית ל"י" ו"שליח עושה שליח" עבודתו מתפשטת ומתרחבת, ועד שבכחו להגיע ולהשפיע על אנשים רבים בכל מרחבי תבל. וזאת בנוסף על העיקר - הכוחות שהשליח קיבל מהמשלח. ועד הסייעתא דשמיא שישנה לשליח מהמשלח הראשון, הקב"ה.

ובזמן "כינוס השלוחים העולמי", כאשר השלוחים מתאספים יחד. מתבטא יותר שבכוח פעולתו של שליח יחיד לפעול בעולם כולו, לעשות את העולם דירה לבורא - כך שישנו גם הכוח הניתן מלמעלה וגם עבודת השלוחים למטה.

'בעלי בתים' על העולם

ומשמעות נוספת לכינוס השלוחים העולמי: מכיון שהשלוחים בטלים למשלח, ועד למשלח הראשון הקב"ה, בורא העולם ומנהיגו, נמצא שכל אחד מהשלוחים חשוב כ'בעל-הבית' לעולם כולו. וכשמתאספים ביחד בכינוס עם שלוחים מכל העולם, בבחינת "העצם כשאתה תופס במקצת אתה תופס בכולו", נעשה כל שליח 'בעל-הבית' על כל העולם.

תולדות

מתורגם ללה"ק

בסוף פרשתנו מספר על נשואיו של עשו למחלת בת ישמעאל. כל ספורי התורה אינם, חלילה, מעשיות בעלמא. תורה – מלשון הוראה. כל ספור מן התורה מהנה עבורנו הוראה בעבודת ה'.

ספור תולדותיו של עשו מופיע בפרשתנו, בעקר בקשר ליצחק, ובפרשת וישלח – בעקר בקשר ליעקב. הנהגתו של עשו היתה שונה כלפי יצחק אביו וכלפי יעקב אחיו. בפני יצחק התחזה עשו לצדיק – כי ציד בפיו, הוא השתדל לרמות את אביו שיחשב אותו לצדיק. אולם בפני יעקב לא נסה עשו להתנהג כצדיק. הוא יצא נגדו במלחמה גלויה.

כל יהודי, בעבודתו, נתקל ברע, ועליו להתמודד נגדו. לעתים הרע הוא רע גלוי (כמו עשו בפני יעקב) ולעתים הרע הוא רע נסתר שטמון בטוב (כמו עשו בפני יצחק). אך בשני המקרים הרע הוא רע וחובתנו לעמוד נגדו בכל התקף. אדרבא, המלחמה ברע הנסתר קשה וממשכת יותר מן המלחמה ברע הגלוי.

יעקב אבינו שָׁהָה בבית לבן הארמי עשרים שנה, ואלו פגישתו עם עשו אחיו נמשכה יום אחד בלבד. כדי לגבר על הרע של עשו, הרע הגלוי, די לו ביום אחד. הוא נצח מיד. אולם כדי לגבר על הרע שמיצג לבן הארמי – הרמאי, הוא נזקק לעשרים שנה. לבן דאג להסתיר את הרע שלו ולהעלימו מעיני יעקב ככל האפשר.

עָשׂוּ, בְּבוֹאוֹ לְפָנַי יִצְחָק, לֹא רַק הִסְתִּיר אֶת הָרַע, אֲלָא אִף הִדְגִּישׁ אֶת הַטּוֹב שָׁבוּ. כְּמוֹ הַחֲזִיר שֶׁפּוֹשֵׁט אֶת טְלָפְיוֹ וְאוֹמֵר 'כִּשֶׁר אָנִי', הוּא לֹא רַק מִסְתִּיר אֶת סִימְנֵי הַטְּמָאָה שֶׁלוֹ, אֲלָא הוּא מוֹסִיף וּמְבַלִּיט אֶת 'כִּשְׁרוּתוֹ' הַמְזִיפֹת, הוּא מְפָרְסֵם אֶת מַעֲלֹתָיו. עֲבוֹדַת הַבְּרוּרִים הַזֶּה קָשָׁה הַרְבֵּה יוֹתֵר. עָשׂוּ נִשְׂא לְאִשָּׁה אֶת מַחְלַת, אִשָּׁה כְּשָׂרָה. מַעֲשֵׂה זֶה מֵרָאָה אֶת צְבִיעוֹתוֹ, הוּא נִשְׂאֵר בְּרִשְׁעוֹתוֹ וּמֵרָאָה עֲצָמוֹ כְּצַדִּיק. זוֹהִי הַהוֹרָאָה: עַד כַּמָּה יֵשׁ לְהִזָּהֵר מִן הַצְּבִיעוֹת. לְפַעֲמִים הַיִּצָּר הָרַע מִסְכִּים לְמַעֲשֵׂה טוֹב, אִף שֶׁהָרַע לֹא סָר כָּלֵל.

וְזוֹהִי גַם עֲבוֹדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּגָלוֹת זֶה הָאֲחֵרוֹן, גָּלוֹת אֲדוּם, לְבָרַר הָרַע שֶׁל עָשׂוּ (אָבִי אֲדוּם), לְבָרַר אֶת הָרַע הַטָּמוּן בְּתוֹךְ הַטּוֹב בְּכָל הַתְּקוּף. זוֹהִי הָעֲבוֹדָה הַקָּשָׁה שֶׁל סוּף הַגָּלוֹת, שָׂאֵז יִקְיִם הַיְעוּד וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת הַר עָשׂוֹ וְהִיָּתָה לֵה' הַמְּלוּכָה, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ מִמָּשׁ.

(מעובד על-פי 'לקוטי שיחות' חלק לה, עמ' 116–118)

תודתנו נתונה למכון לוי יצחק על האישור להדפסת השיחה
התרגום באחריותם בלבד!



את השבוע הנוכחי אנו פותחים עם האירוע הכי מרכזי והכי מזהה עמנו - "כינוס השלוחים העולמי", כאשר למעלה משלושת אלפים שלוחי הרבי מתכנסים יחד תחת קורת גג אחת ומגיעים אל המשלח. שם הכינוס, כינוס השלוחים "העולמי", אינו שם חובבני או תדמיתי גרידא. בתוכן מסתתר משהו עמוק הרבה יותר.

התמיהה:

בעצם, מה הכוונה "עולמי"? הרי אני שליח רק כאן ולא שם. חברי שליח רק שם ולא כאן. ובכלל, הלא עדיין ישנם מקומות נידחים בקצוות תבל שאין בהם שלוחים, איפה בדיוק ה"עולמי" כאן נכנס?

הפתרון:

אלא שזה בדיוק הנותנת. מערך שלוחי הרבי, שמטרתו העיקרית והבלעדית להפיץ את אורו של הקב"ה ואור התורה והמצוות לכל יהודי באשר הוא ולכל פינה בעולם שרק ישנה - שייכת ומסורה לכל יהודי ויהודי בעולם כולו. גם אלה שטרם הוכתרו בתואר הרשמי "שליח", גם חברנו שלא יקבלו 'תג' רשמי של שליח אם יבואו לבית חיינו בשבת מברכים החודש כסלו - כולם כולם שייכים ומופקדים על פעילות על השלוחים בכל פינה בעולם. ויש עוד משהו "עולמי" אצלנו: כל פעולה שלנו וכל מעשה שרק נעשה, גם אם נראה במבט ראשון שולי ונטול משמעות - יש לו השפעה חובקת עולם, עוצמתית ועולמית ממש. איך בדיוק? מסופר על חסיד ישיש שראה את אחד מחסידי העיירה טובל את טבילת הבוקר במקווה לאחר התפילה ולא לפניה. אמנם סיבה מוצדקת הייתה לאותו חסיד, אך לרעהו הישיש הספיק המעשה בכדי לגעור עליו ולהעמידו על מקומו. וכי מה בסך הכל עשיתי? מקווה אחד בשעה אחת יותר מאוחרת מצדיקה קיתונות שכאלה? והחסיד הישיש הסביר: אמנם מעידה קטנה זו שעשית, כשלעצמה, אינה גרועה כל כך, אך ממנה יכול להשתשלש שיהודי ילך ויעבוד עבודה זרה! ממש כך. הכי חצקל השכן, שבין כך קשה עליו הטבילה בבוקר, יראה אותך - יותר מבוגר וירא שמים ממנו - מפספס מקווה ויורה היתר לעצמו מכאן ולהבא לא לטבול כלל. שמעון יראה את חצקל לא טובל וירשה לעצמו גם לפספס קצת שחרית פה ושם, השלישי יוריד עוד משהו וכך לאט לאט יהודי אחד באזור אחר בעולם עלול לעבוד עבודה זרה! תראה איזה כח והשפעה יש לך. ומרובה מידה טובה. כל מעשה שלנו יש לו השפעות ותוצאות חובקות עולם. כינוס השלוחים. "העולמי".



מעריב' שלו מכיס החולצה. הוא נעמד מול הויטרנה בסלון, וכשקלט שדמותו משתקפת אליו זז מעט הצידה.

יואב ויעל הביטו בו מוקסמים. "איזה כיף לנו שאנחנו יהודים ויכולים להתפלל להשם מתי שאנחנו רוצים..." אמרה יעל. רחלי רבקי ושמוליק ארחו את הילדים בחדרם, הם שמעו בפרוט מיואב את סיפור הטביעה והקוף... ושיחקו יחדיו. "כבוד הרב יש לי שאלה" פנה כבכ של יואב למענדי השליח..

המשך יבוא...
האם תדעו איזו הלכה מסתתרת?

הבית היה מבריק, עוגה גדולה עמדה במרכז השולחן. "הם עוד רגע מגיעים! מהר רבקי בואי כבר!" רחלי זרזה את רבקי לעמוד על הכסא וביחד תלו את השלט "ברוך רופא חולים" על הדלת.

"שלווום!!" הכריז חיים כשפתח את הדלת לרווחה, "אוהוהו ברוכים הבאים! חיכינו לכם, סוף סוף הגעתם..." קבל אותם בזרועות פתוחות אחיו מענדי-השליח בפרומוסקה. היו אלה בני משפחתו של יואב. לאחר אשפוז ארוך וממושך הם השתחררו ב"ה מבית הרפואה והוזמנו להתארח אצל השלוחים משפחת לוינסון עד מועד החזרה לארץ.

חיים הקפיד לבקר אותם יום יום בבית הרפואה, הוא היה מביא להם כל יום אוכל כשר, ומניח תפילין עם האבא, ובני המשפחה החלו להתעניין יותר ויותר ולהתקרב ליהדות.

"איזה כיף שנתארח פה כמה ימים! ככה נוכל להכיר מקרוב איך צריכים להתנהג יהודים..." לחש יואב ליעל אחותו באוזן והיא הנהנה בהסכמה.

"עוד רגע שקיעה! אני צריך להתפלל מנחה עוד לא התפללתי..." אמר פתאום חיים ושלף את ה'מנחה

במדור זה תוכלו לנסות לשער מהי ההלכה שמסתתרת בספור נשמח מאד אם תשתפו אותנו במסקנות שלכן.

hebrew@myshliach.com

ההלכה הקודמת:

חולה שנפל מחמת חוליו למשכב ואין בו סכנה, אומרים לעובד כוכבים לעשות לו רפואה ולבשל בשבילו...

תודה רבה לשלוחים ששלחו אלינו את התשובה:

יהודית ליצמן - קוריאה
מענדי פיקל - תאילנד
חסי מנדלסון - קייב
מושקא חבבו - בלרוס
לייבל ראנטור תאילנד
חיים סגל - חרקוב
יוכבד גולדברג

נושא / נושאים



אחים פינש

איך מצליחים?

יהודים פשוטים שבאים לפניו באותו יחס שווה כמו שמתנהג עם תלמידי החכמים, העובדים והמשכילים בחסידות שישנם?"

הרבי כמו התעלם מהשאלה, לא טרח כלל להשיב ועבר לשוחח עם ר' שמעלקא אודות עסקיו הרבים. הרבי התעניין בדבר היהלומים שמוכר ושקונה, כמה מרוויח ועל זה הדרך. במהלך השיח הוציא ר' שמעלקא חבילת יהלומים מכיסו, פרס אותה לפני הרבי והחל להסביר בלהט על כל אחד מהיהלומים, חשיבותו ומחירו.

הרבי הקשיב, וכעבור איזה רגעים הרים יהלום קטן עליו אמר ר' שמעלקא שהוא הזול ביותר, הביט בו ממושכות וביקש להבין: "תראה ר' שמעלקא, שמעתי את אשר הסברת אולם איני מוצא פגם כלשהו ביהלום זה שיצדיק את שוויו הנמוך ביחס ליהלום הזה לדוגמא", וכאן עבר הרבי להצביע על יהלום אחר, עליו אמר קודם ר' שמעלקא כי מדובר ביהלום היקר ביותר שיש לו.

ר' שמעלקא חייך ואמר לרבי: "רבי, ביהלומים צריך להבין. לפעמים במבט חיצוני, מבחוץ, לא ניכרים אכן מעלותיו של יהלום. לעתים צריך מכשיר מיוחד במינו, שמגיע עמוק עמוק אל נבכי היהלום ושם זום על הפיקסלים הקטנים ביותר, ורק דרכו ניתן להבחין ביופי האמתי, או לחילופין, בשריטה הקטנה או הלכלוך הדק שמעיב על כל הסביבה".

ניכר היה על הרבי שהמתין לתשובה שכזו. "ראה ר' שמעלקא", אמר הרבי, "זו בדיוק התשובה לשאלה שלך. בדיוק כמו ביהלומים, גם ביהודים

יהודי חסיד ובעל מדרגה היה ר' שמעלקא. איש עשיר וסוחר ממולח, שבד בבד עם עסקיו המסועפים השקיע את זמנו ומרצו ללימוד התורה והפצת היהדות. שמעו של ר' שמעלקא יצא בכל הסביבה כיהודי יקר התורם מהונו לעניים ומסייע בכל מאודו לאביונים ונזקקים. כל מי שזקוק היה להלוואה הגונה או מתת חנם מספקת ידע כי ימצא אותה תדיר אצל ר' שמעלקא.

ר' שמעלקא היה חסיד נלהב של הרבי הרש"ב וכל אימת שיכול היה פקד את חצר הקודש בליובאוויטש ולאחר מכן ברוסטוב. כששמו לב הנוכחים בחדר ההמתנה שמגיע, תמיד פינו לו מקום והכניסו אותו אך מהרה אל הרבי.

אולם, נדיבותו וטוב ליבו של ר' שמעלקא, הצליחו להסתיר או להעלים על יהירותו וחשיבותו העצמית שטמונה הייתה עמוק בישותו. את האנשים הפשוטים שראה מסתובבים בחצר הרבי מעולם לא הצליח לחבב יתר על המידה. אמנם כלפי חוץ תמיד חייך לעברם והגיש להם את תרומתו כאשר ביקשו, אולם בתוכו פנימה ובינו לבין עצמו - תמיד התייחס אליהם בזלזול. ידיעותיהם בתורה ובהלכה, פחותות ומעטות אם בכלל ישנן, ביחס אלי, הרהר תמיד לעצמו. הם הרי יהודים פשוטים... והוא? הוא בעל מדרגה, בקי בש"ס ופוסקים. "תורה וגדולה במקום אחד", שכחתם?

באחת מן היחידויות להן זכה אצל הרבי, אזר ר' שמעלקא עוז ושאל את הרבי אודות מה שהציק לו באמת. "כיצד מתייחס הרבי לכל אותם

יוקרה הוא - הרי שביהלומים צריכים להבין וממש לא תמיד מה שנראה לנו במבט ראשון זה אכן מה שקורה בפנים פנימה.

מפורסמת שאלתו של אחד מראשי הישיבות בפני הרבי, איך אומרים ש"אפילו פושעי ישראל מלאים מצוות כרימון", הם הרי פושעי ישראל?! הרבי השיב לו, שמשום מה השאלה אצלו היא הפוכה לגמרי: איך הם נקראים "פושעי ישראל" אם הם הרי "מלאים מצוות כרימון"... הרבי ראה את הטוב שבכל יהודי, גם באותו "פושעי ישראל" ראה הרבי את התרי"ג מצוות החבויות.

כגרון על העץ

בגלל שנאת חנם נחרב בית המקדש ובזכות אהבת חנם הוא יבנה שוב. אהבת ישראל הוא אחד מעשרת המבצעים הגדולים והחשובים של הרבי. אנחנו שלוחים של הרבי, דווקא עלינו מוטלת החובה, חובה שהיא זכות כבירה, לנהוג באהבת ישראל כלפי כל יהודי ויהודי שאנו מכירים, להתייחס אליו כיהלום ממש.

והחכמה הגדולה, אינה כלפי היהודים שאנו פוגשים ברחוב, מכניסים אותם לבית חב"ד ומניחים להם תפילין. אולי בשביל חסידים שלא זכו להימנות על חסידי הרבי מדובר בפעולה קשה שדווקא בה עליהם לעמול ולהשקיע. עבורנו, צבא השלוחים חיילי צבאות השם שלכך חונכנו מנעורינו, המשימה הינה בנפשנו פנימה. לחבר שלומד איתנו באותה כיתה, האח הקטן בבית שמנדנד לנו יום אחרי יום - שווקא אותם עלינו לאהוב. אותם צריכים אנו לכבד ובכל אחד ואחד מהם עלינו לראות יהלום יקר, צח וטהור.

צריך להבין. לא כל יהודי שבמבט ראשון נראה לך פשוט ונחות הוא אכן כזה. לפעמים צריך מכשיר מיוחד, שדווקא דרכו ניתן להגיע אל נבכי הנפש של היהודי, עמוק עמוק פנימה, ולגלות את יופיו וצדיקותו. גם אם כלפי חוץ נראה הוא איש פשוט ונטול מעלה שבקושי את ספר תהלים יודע לומר ללא טעויות, הרי שבנפשו פנימה אבן יקרה הוא לפני הקדוש ברוך הוא שאוהב אותו ומתייחס אליו כיהלום יקר ביותר".

אפס קצה

בשבוע שעבר הפננו את הזרקורים אודות התייחסותו המיוחדת ויוצאת הדופן של הרבי לכל יהודי ויהודי שעבר לפניו, כיהלום יקר ערך ממש. עמדנו על הרגישות הדקה שצריכה להיות אצל כל אחד מאיתנו כלפי חברנו וכן משפחתנו בדיוק כמו אצל הרבי, ולא התעלמנו מהשאלה המציקה והמנקרת, כיצד בדיוק עושים זאת?

שהרי עם יד הלב, מאוד קל לשנוא מישהו. מספיק שחבר יעקם עבורנו את האף, יעשה פעולה קטנה שלא תראה עבורנו באותו רגע טוב או אפילו סתם בלי סיבה מיוחדת - כדי שנתייחס אליו בזלזול ונטרוק בפניו את הדלת. ודווקא לכן, איך באמת נצליח להתגבר על הקושי ולראות בכל יהודי ויהודי, בכל חבר וחבר בכיתה, אח קרוב שלנו, יהלום צח ויקר, שעליו צריך לשמור, אותו נדרש לאהוב ובו החובה להשקיע?

והתשובה; דבר ראשון פשוט לדעת. לדעת שכל יהודי הוא באמת יהלום, בדיוק כמו שהרבי ראה אצל כל יהודי ויהודי. וגם אם בחיצוניות נראה שמלוכלך הוא, שפגום ונטול

שאלות לשלום

בפינה זו תוכלו להפנות שאלות לאחיהם השלוחים.

שאלות בענייני השליחות, שאלות בענייני הלימודים שלכם. ואפילו סתם שאלות כי אפשר.

זהו המקום בשבילכם!!

שאלות ותשובות ניתן לשלוח למייל
HEBREW@MYSHLIACH.COM

